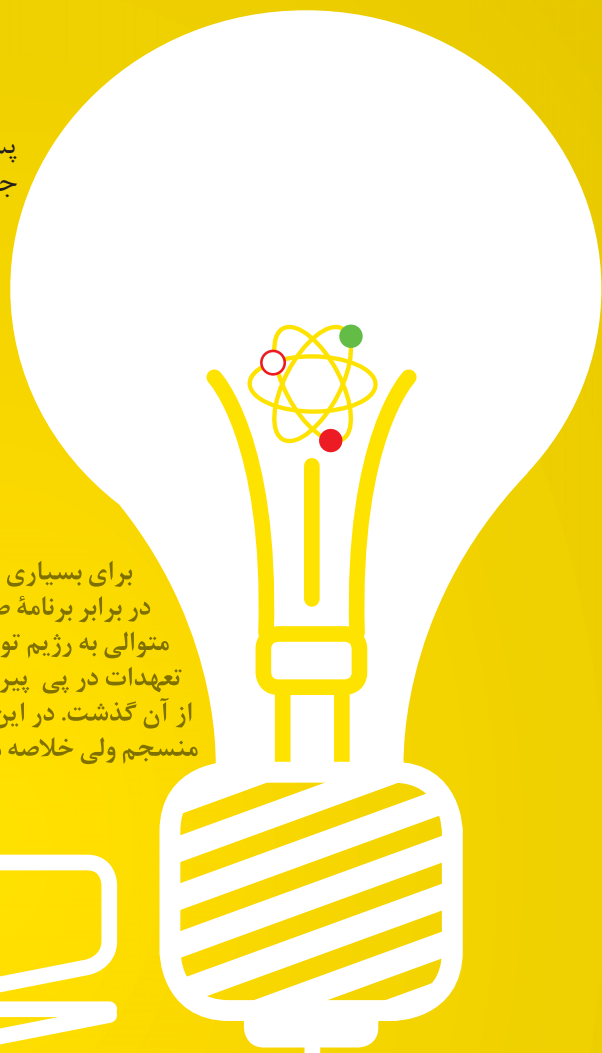

پس از مذاکراتی طولانی و پایداری مردم در برابر فشارهای بین‌المللی، جهان حق مسلم ایران در برنامه صلح‌آمیز هسته‌ای را پذیرفت

برمبادار پیروزی

مجید کاظمی

برای بسیاری از کارشناسان، در برنامه هسته‌ای، درک رفتار متناقض قدرت‌های جهانی در برابر برنامه صلح‌آمیز هسته‌ای ایران مسئله‌ای بغرنج و پیچیده است. دادن امتیازهای متوالی به رژیم توتالیتار شاهنشاهی در برنامه هسته‌ای از یک سو و در ادامه عدم پایبندی به تعهدات در پی پیروزی ملت عظیم‌الشان ایران اسلامی چیزی نیست که بتوان به همین راحتی از آن گذشت. در این نوشته می‌خواهیم تاریخ تلاش برای هسته‌ای شدن ایران را به شکلی منسجم ولی خلاصه مرور نماییم.

۱۳۲۹

اولین تلاش‌های مخفی رژیم شاهنشاهی برای دستیابی به انرژی هسته‌ای با تشویق یار دیرینش آمریکا انجام شد. به قول اولین رئیس سازمان انرژی اتمی ایران در برنامه «تاتریا» که در دی ماه ۹۲ از تلویزیون پخش گردید: غرب در این اقدام بدنبال این بود که ایران به عنوان مصرف‌کننده قرار گیرد و پیشرفت نکند.

۱۳۳۵

موافقت‌نامه همکاری بین دولت آمریکا و ایران درباره استفاده‌های غیرنظامی از انرژی اتمی امضاء گردید. در این توافق آمریکا تضمین نمود تا هرچقدر طرف ایرانی درخواست سوخت داشته باشد تأمین کند.

۱۳۳۷

ایران با وسوسه‌ها و تضمین‌های بسیار غرب به عضویت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی درآمد. همچنین به پیشنهاد دانشگاه تهران، ساخت یک رآکتور اتمی در دستور کار دولت قرار گرفت و در همین راستا آیزنهاور، رئیس‌جمهور وقت آمریکا، جهت تبلیغ طرح خود، به نام اتم برای صلح یک رآکتور اتمی به ایران هدیه داد.

ادامه در صفحه بعد

آمریکا اولین رآکتور تحقیقاتی ۵ مگاواتی آب سبک را به ایران فروخت و شرکت آمریکایی ای ام اف این رآکتور را در دانشگاه تهران نصب و راه اندازی کرد.

۱۳۴۶

ایران پیمان عدم تکثیر سلاح های هسته ای (ان پی تی) را امضاء کرد.

۱۳۴۷

پیمان عدم تکثیر سلاح های هسته ای در مجلس شورای ملی به تصویب رسید.

۱۳۴۸

۱۳۷۷

کار ساخت مجتمع تأسیسات آب سنگین اراک آغاز گردید و تمامی مراحل طراحی و اجرای آن توسط متخصصان ایرانی انجام شد.

قرارداد تکمیل و راه اندازی واحد یک نیروگاه اتمی بوشهر به صورت مشارکتی بین ایران و روسیه منعقد گردید. همچنین رآکتور تحقیقاتی مینیاتوری باهدف توسعه آموزش علوم و فنون هسته ای، آنالیز مواد و تهیه رادیوایزوتوپ برای استفاده در فعالیت های آموزشی و پژوهشی ساخته شد.

۱۳۷۳

۱۳۸۱

دانشمندان پرتلاش ایرانی توانستند سوخت هسته ای مورد نیاز نیروگاه های هسته ای را تهیه کنند.

۱۳۸۱

گروهک متنفقین با همراهی سرویس های اطلاعاتی آمریکا، انگلیس و اسرائیل جنگی روانی علیه تأسیسات صلح آمیز هسته ای در ایران به راه انداختند. رسانه های صهیونیستی و غربی تلاش زیادی نمودند تا تأسیسات غنی سازی نطنز و آب سنگین اراک را محل فعالیت های پنهانی جلوه دهند.

۱۳۸۲

در نشست مشترک وزارت خارجه سه کشور اروپایی و هیئت ایرانی که در تهران، بیانیه سعدآباد امضا گردید. در این بیانیه ایران برای بازدید بازرسان آژانس اعلام همکاری کرد و گازدهی در سانتریفیوژهای نطنز را در راستای راستی آزمایی و اثبات صلح آمیز بودن فعالیت هسته ای ایران، بصورت داوطلبانه و برای مدت محدود تعلیق کرد. انگلیس و فرانسه نیز متعهد شدند تا از ارجاع پرونده ایران به شورای امنیت سازمان ملل جلوگیری کنند.

۱۳۸۷

قطعه نامه ۱۸۳۵ علیه حق مسلم ایران در انرژی هسته ای صادر گردید.

۱۳۸۸

قطعه نامه ۱۹۲۹ علیه شرکت های تجاری و سازمان های نظامی در ایران صادر گردید.

۱۳۹۰

ایران از ساخت مبله سوخت هسته ای ۲۰ درصد غنی شده و بارگذاری آن در رآکتور تحقیقاتی ۵ مگاواتی خبر داد.

۱۳۹۲

مذاکرات نیویورک؛ اولین مذاکره هسته ای ایران با قدرت های جهانی پس از به قدرت رسیدن حسن روحانی بود به شکلی کوتاه و به مقدار ۳۰ دقیقه در خلال سفر به مجمع عمومی سازمان ملل انجام شد. اهمیت این دور از مذاکره بیشتر به دلیل ارتقاء مذاکرات در سطح وزیران خارجه اعتمادسازی بسیاری را در جهان به وجود آورد.

سازمان انرژی اتمی ایران (AEOI) تأسیس شد و دکتر اکبر اعتماد، به ریاست آن منصوب گردید. دکتر اعتماد بعدها با قاطعیت از برنامه هسته‌ای ایران پس از انقلاب شکوهمند اسلامی دفاع نمود و همواره بر حق مسلم ایران در برابر جهان دفاع نمود.

۱۳۴۸

۱۳۵۴

قرارداد ساخت نیروگاه اتمی بوشهر منعقد گردید و کار به وسیله شرکت آلمانی کرافتورک یونیون (یکی از شرکت‌های تابعه شرکت زیمنس) آغاز شد.

۱۳۵۷

با پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی در ایران به رهبری قدرتمندانه امام خمینی (ره)، کشورهای غربی اجرای موافقت‌نامه‌ها و قراردادهای خود از جمله ساخت نیروگاه بوشهر را به حالت تعلیق در آوردند. شرکت زیمنس، حاضر به تکمیل نیروگاه هسته‌ای بوشهر نشد و سایر کشورهای غربی و آمریکاییان نیز از انتقال هرگونه تجهیزات و فناوری هسته‌ای به جمهوری اسلامی ایران خودداری کردند.

۱۳۶۳

نخستین تلاش برای تهیه آب سنگین به طور آزمایشگاهی و با استفاده از روش الکترولیز انجام شد، اما تلاش‌ها در این زمینه نتیجه‌ای در برنداشت.

* منابع
۱- www.irannuclear.net
۲- برنامه هسته ای ایران: واقعیت های اساسی، کاظم غریب آبادی، موسسه چاپ و انتشارات وزارت امور خارجه، ۱۳۸۷.
۳- تاریخچه انرژی هسته‌ای در ایران و جهان، مرکز اسناد و تاریخ دیپلماسی، وزارت امور خارجه، تابستان ۱۳۸۶

۱۳۸۲

توافق نامه پروکسل به امضاء رسید و ایران متعهد شد ساخت و آزمایش سانتریفیوژهای مورد نیاز برای غنی‌سازی را متوقف کند و ساخت قطعات یکسانتریفیوژ را نیز تعلیق کند.

۱۳۸۳

در توافق نامه پاریس ایران به عنوان اقدامی داوطلبانه در جهت اعتمادسازی کلیه فعالیت‌های مربوط به غنی‌سازی و بازفرآوری مانند ساخت، تولید، نصب، آزمایش، سرهم‌بندی و راه‌اندازی سانتریفیوژهای گازی و فعالیت‌های مربوط به جداسازی پلوتونیم را متوقف کرد و در عوض اتحادیه اروپا سعی در پذیرش ایران در سازمان تجارت جهانی نمود.

۱۳۸۵

ایران اعلام کرد که موفق به غنی‌سازی اورانیوم به میزان ۳/۵ درصد شد.

۱۳۸۵

مقامات ایران در حضور بازرسان آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای، تأسیسات هسته‌ای نطنز را فک پلمپ کردند، اما شورای امنیت در اقدامی کارشکنانه به ایران یک ماه فرصت داد تا فعالیت‌های هسته‌ای خود را متوقف کند.

۱۳۸۶

قطعه نامه‌های بی‌رحمانه ۱۷۴۷ و ۱۸۰۳ صادر شد ولی روسیه علی‌رغم وقایع جهانی تصمیم به حمل سوخت هسته‌ای به نیروگاه بوشهر و راه‌اندازی آن گرفت.

۱۳۹۲

در طول یک سال چندین مذاکره فشرده تحت عنوان ژنو ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶ در هتل اینترکان تی نتال در وین برگزار گردید.

۱۳۹۳

تفاهم هسته‌ای لوزان، شامل خلاصه‌ای از مجموع راه‌حل‌های تفاهم شده برای رسیدن به برنامه جامع در لوزان سوئیس منعقد شد. این توافق جنبه حقوقی نداشته و صرفاً تلاش برای نگارش برنامه جامع محسوب گردید.

۱۳۹۴

از آنجا که ایران به تعهدات خود عمل ننموده است، امروز تحریم‌های مالی و اقتصادی ملی و چندجانبه مربوط به برنامه هسته‌ای ایران منطبق با برجام برداشته شد. دی ماه ۹۴ زمانی است که اتحادیه اروپا تأیید کرد که چارچوب‌های قانونی برای برداشتن تحریم‌های مالی و اقتصادی اعمال گردیده است.